

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 85

гр. Кюстендил, 03.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в закрито заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Членове: Татяна Хр. Костадинова
 Елисавета Г. Деянчева

като разгледа докладваното от Елисавета Г. Деянчева Въззивно гражданско дело № 20211500500445 по описа за 2021 година

По молба и молба за изменение на решението в частта за разноските с вх. №53/06.01.2023 г.

Искането е с правно основание чл. 248 от Граждански процесуален кодекс (ГПК)

Производството по делото е било образувано по въззивна жалба, депозирана от адв. К.Р. от КАК, в качеството му на пълномощник на Я. Й. - ответник в първоинстанционното производство, против Решение № 260207/07.05.2021 г., постановено от състав на Районен съд – Дупница (ДРС) по гр. дело № 1895 от описа на съда за 2020 г.

След изясняването на делото от фактическа и правна страна е постановено Съдебно решение № 225/28.11.2022 г., с което е потвърдено Решение № 260207/07.05.2021 г., постановено от състав на Районен съд – Дупница (ДРС) по гр. дело № 1895 от описа на съда за 2020 г., в частта, в която е ОТХВЪРЛЕН искът на *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от управителя Т.А.С.. срещу Я. Г. Й., с ЕГН *****, с адрес *****, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 20 000 лв., предявена като частичен иск от сумата в размер на 24 000 лева, представляваща вреди от неизпълнението на договор за прехвърляне на недвижим имот от 13.04.2006 г., в т.ч. 9680 лв. – стойността на изградената в имота ограда; 1098 лв. – част от платената по договора цена (3540лв.); 9232 лв. – представляваща разлика между стойността на земята по експертиза – 12772 лв. и платената продажна цена от 3540 лв., изчислена към 02.06.2014 г. – датата на влизане в сила на решението на ВКС по ревандикационния иск, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на предявяване на иска, (КОЯТО СУМА при първото разглеждане на делото с решение по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС, ответникът Я. Й. е бил осъден да заплати на ищеца при условията на солидарност с *****.а, което решение е било потвърдено с решение по в.гр.д.№ 67/2017 г. на КОС, последното обезсилено с решение по к.гр.д. № 4712/2019 г. на ВКС само по отношение на жалбоподателя Й. и върнато за ново разглеждане от друг състав на ДРС в тази част, като по отношение на ответника Й.а е формирана сила на пресъдено нещо, т.к. в останалата част решението

на въззивния съд по в.гр.д. № 67/2017 г. е влязло в сила като необжалвано), като атакуваният съдебен акт е бил обезсилен в частта, в която Я. Г. Й., с ЕГН *****, с адрес *****, е осъден да заплати на *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от управителя Т.А.С., за неизпълнение на договора от 13.04.2006 г. между тях за прехвърляне на недвижим имот неустойка по т.IV от договора сума в размер на 7 080,00 лева (седем хиляди и осемдесет лева и нула стотинки), ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на предявяване на иска – 03.05.2016 г., до окончателното изплащане, като постановено по иск, който е бил предявен като евентуален, а условието за разглеждането му не се е сбъднало. Отменено е било и Определение от 16.06.2021 г., с което е оставено без уважение искането на Я. Й., заявено чрез адв. К.Р., за изменение на решението в частта за разноските, както и Определение на ДРС от 18.08.2021 г., с което е допълнено Определение от 16.06.2021 г., като е оставено без уважение искането на адв. К.Р. за допълване на атакуваното решение в частта за разноските и присъждане на такива по реда на чл. 38 от ЗА. ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от управителя Т.А.С., ДА ЗАПЛАТИ на Я. Г. Й., с ЕГН *****, с адрес *****, разноски по водене на делото в общ размер на 2429,70 лв. (две хиляди четиристотин двадесет и девет лева и седемдесет стотинки), в т.ч. 1347,60 лв. за първата инстанция, вкл. и сторените такива при предхождашото го въззивно и касационно обжалване, както и 1082,10 лв. сторени пред настоящия съд.

С акта си въззивният съд се е произнесъл и по следващите се разноски, изхождайки от правилата на чл. 78 от ГПК вр. чл.38, ал.2 вр. с чл.38, ал.1, т.4 от ЗА, като е осъдил *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от управителя Т.А.С., ДА ЗАПЛАТИ на адвокат К. П. Р., адвокат при Адвокатска колегия – Кюстендил, с личен № *****, с адрес на упражняване на дейността *****, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата сумата от 2712,00 лв. (две хиляди седемстотин и дванадесет лева и нула стотинки) с вкл. ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ответника Я. Й. пред първата и въззивната инстанции.

Недоволен от произнасянето в частта за разноските адв. К.Р. е депозирал молба за изменение на решението в частта за разноските по чл. 248 от ГПК.

По реда на чл. 248, ал. 2 от ГПК тя е съобщена на другата страна, която е изразила писмено становище, в което застъпва тезата, че искането е неоснователно.

Съдът, в настоящия му съдебен състав, като прецени представените пред него доказателства и във връзка с наведените твърдения, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В случая молбата за изменение на решението в частта за разноските е допустима. Подадена е в срока по чл.248, ал.1 от ГПК, от страна в производството, разполагаща с право да иска изменение на решението в частта за разноските.

Разгледана по същество молбата **е основателна**. *Аргументи:*

По указанията на чл. 78, ал. 1 ГПК - "Заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от

ответника съразмерно с уважената част от иска", съответно съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК - "Ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска".

Освен това, съгласно чл.38, ал.2 ЗА, в случай че в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът ѝ също има право на адвокатско възнаграждение. При оказана безплатна адвокатска помощ, каквато е и настоящата хипотеза, присъденото възнаграждение цели да възмезди положения труд от адвоката, а не представлява присъждане на разноски (по своята правна същност обезщетение) на спечелилата делото страна по чл.78 ГПК.

В случая, изхождайки от посочените прави норми и това, че настоящото въззивно производство е повторно развиващо се такова – по проверка на първоинстанционен акт, след отмяна на предходен въззивен такъв, като делото е върнато за ново разглеждане на първоинстанционния съд, съдът е разпределил отговорността за разноски, като е определил и възнаграждение на адв. Р. предвид изхода по спора пред въззивната инстанция в размер на 1 356 лв. с вкл. ДДС - за оказаната на Я. Й. безплатна правна помощ за въззивното производство, съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Същата сума е присъдена и за предоставената помощ пред първата инстанция, като насрещната страна е била осъдена да му заплати сумата от общо 2712,00 лв. с вкл. ДДС.

В постъпилата молба се сочи, че подобно възнаграждение се следва на адв. Р. и за предходните съдебни производства по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС, в.гр.д. № 67/2017 г. на КОС и к.гр.д. №4712/2019 г. на ВКС, както и досежно евентуалната пратанция.

След справка на развилите се предходни съдебни производства съдът констатира, че с Решение по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС Я. и *****.и са осъдени да платят на ищеца ***** сумата, предмет на настоящия иск.

С решение на КОС по в.гр.д. № 67/2017 г. постановеното решение по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС е потвърдено.

Това въззивно решение е било обжалвано пред ВКС, който с Решение № 166 от 2.11.2020 г. на ВКС по гр. д. № 4712/2019 г., IV г. о., ГК, е обезсилил Решение № 154/06.06.2019 Г., постановено по гр. д. № 67/2017 г. от състав на Окръжен съд – Кюстендил в частта, с която е потвърдено решение на Районен съд – Дупница, с което Я. Й. е осъден да заплати на ищеца сумата 20 000 лева, предявен като частичен от 24 000 лева, на основание чл. 189, ал. 1 ЗЗД, представляваща вреди от неизпълнение на договор за прехвърляне собствеността върху недвижим имот, като е върнал делото в тази част за ново разглеждане от друг състав на РС – Дупница, от ниво проверка на редовността на исковата молба.

С този съдебен акт липсва произнасяне в частта за разноските, в която хипотеза такова не се и следва, т.к. е приложима нормата на чл. 294, ал. 2 от ГПК. С нея законодателят е предвидил, че разноските, направени в касационното производство, когато въззивното решение е отменено и делото е върнато за ново разглеждане, се присъждат при повторното разглеждане на делото от въззивния съд. Ако това не е сторено безспорно заинтересованата страна може и следва да поиска допълване или изменение на решението в тази част именно от въззивния съд и в срока за обжалване.

В случая въззивният съд при новото разглеждане на делото е пропуснал да възложи възнаграждението на адв. Р. и за това касационно производство в тежест на жалбоподателя, заради което искането следва да се приеме за основателно в тази част,

като в полза на адв. Р. се присъди и сумата от 1356,00 лв. с вкл. ДДС, респ. 1130,00 лв. без вкл. ДДС.

Досежно съдебните производства по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС, в.гр.д. № 67/2017 г. на КОС на адв. Р. също се следва възнаграждение именно на този етап от производство, т.к. спорът всъщност е разрешен при новото разглеждане на делото и именно с това ново решение отговорността за разносните следва да бъде разпредЕ. между страните по правилата на чл. 78 от ГПК, а последица от това е и приложението на чл. 38 от ЗА. Или в полза на адв. Р. се присъди и сумата от по 1356,00 лв. с вкл. ДДС, респ. 1130,00 лв. без вкл. ДДС, за всяко от посочените производства.

Досежно искането да се определи възнаграждение и по отношение на евентуалния иск:

В хипотезата на евентуално субективно съединяване на исковите събирането и проверката на доказателствата, както и всички процесуални действия по главния и по евентуалния иск се осъществяват в едно производство, без последователност или разграничение във времето. Резултатът от решаващата дейност на съда - уважаването на главния и оставянето без разглеждане на евентуалния иск намира израз в съдебния акт - решението по съществото на спора. Евентуалният ответник, като участник в производството, извършва процесуални действия, по които заплаща разноски, включително и за защита от адвокат и, в този смисъл, процесуалните му права следва да са приравнени с тези на ответника, по отношение на когото производството по делото е прекратено. Съответно, в случаите, когато е осъществена безплатна правна помощ в някоя от хипотезите по чл. 38, ал. 1 ЗАДв, правото на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител, който се е съгласил да поеме безплатна защита на евентуален ответник, следва да се приравни на тези на адвоката, защитавал безплатно ответник, производството срещу който е прекратено. Последователно застъпеното в задължителна практика на ВКС разбиране, че право на разноски има и ответникът по евентуалния субективно съединен иск в случай на уважаване на главния и оставяне без разглеждане на евентуалния иск, формирана с Определение № 82 от 19.02.2009 г. на ВКС по ч. т. д. № 60/2009 г., I т. о., ТК; Определение № 89 от 22.01.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 752/2009 г., I т. о., Определение № 857 от 20.12.2012 г. на ВКС по ч. т. д. № 815/2012 г., I т. о./, е приложимо по аналогия и за правата по чл. 38, ал. 2 ЗАДв на адвокат, който се е съгласил да поеме безплатна защита на евентуален ответник в някоя от хипотезите по чл. 38, ал. 1 ЗАДв.

В случая договореното възнаграждение е в хипотезата на чл. 38 от ЗА, като пред първата инстанция евентуалният иск не е бил разгледан поради уважаването на главния иск, респ. за тази инстанция на адв. Р. се следва възнаграждение. Не съществува съмнение, че защитата по евентуалния иск и пред въззивния съд също е реализирана, а изхода по него също предполага присъждане на адвокатско възнаграждение в хипотезата на чл. 38 от ЗА. Ето защо и в тази част молбата се възприема за основателна.

В този смисъл подадената молба за изменение на решението по настоящето гражданско дело, в частта досежно разноските се явява основателна, респ. ще бъде уважена, като на адв. Р. се присъди и сумата в размер на 3390,00 лв. – по 1130,00 лв. без ДДС, респ. 1356,00 лв. с вкл. ДДС, като възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ответника Я. Й. пред касационната инстанция в производството по гр. д. № 4712/2019 г., IV г. о., ГК, както и за предоставената такава в съдебните производства по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС, в.гр.д. № 67/2017 г. на КОС, при условията на чл. 38, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения и съобразявайки материалния интерес по делото. Посоченото възнаграждение по указанията на чл. 38, ал. 2 ЗА във връзка с § 2а от ДР на Наредба № 1/2004г. следва да включва и ДДС, респ. сумата в размер на **4068,00** лв. – 3х1356 лв. с вкл. ДДС ще бъде присъдена в полза на адв. Р.. В негова полза и по реда на чл. 38, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се присъди и сумата от **1279,68** лв. с вкл. ДДС, съотв. 1066,40 лв. без вкл. ДДС, като възнаграждение досежно евентуалната претенция, разгледана в производството по гр.д. №1895/2021 г. на ДРС – 533,20 лв. без ДДС и 639,84 лв. с вкл. ДДС, както и по в.гр.д. № 445/2021 г. на КОС – 533,20 лв. без ДДС и 639,84 с вкл. ДДС.

По разноските:

В това производството по чл. 248 от ГПК разноси на страните не се следват – в т.см. съдебната практика, прогласена с цитираните вече Определение № 437/20.11.2020 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3257/2020 г., IV г. о., ГК, Определение № 447/04.11.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 1977/2020 г., II т. о., ТК, Определение № 60/31.01.2020 г. на ВКС по ч. гр. № 11/2020 г., III го. ГК, и други.

По обжалваемостта:

Настоящият съдебен акт подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването на му страните, пред ВКС, на основание чл.248, ал.3 от ГПК.

Мотивиран така и на основание чл.248, ал.1 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 225/28.11.2022 г., постановено по гражданско дело гр.д. № **20211500500445** от описа на Окръжен съд – Кюстендил за **2021** г. В ЧАСТТА ЗА РАЗНОСКИТЕ,

като

ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от управителя Т.А.С., **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат К. П. Р., адвокат при Адвокатска колегия – Кюстендил, с личен № *****, с адрес на упражняване на дейността *****, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, **НАРЕД** със сумата от **2712,00** лв. (две хиляди седемстотин и дванадесет лева и нула стотинки) с вкл. ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ответника Я. Й. пред първата и въззивната инстанции, **ТАКА И СУМАТА** от **5347,68** лв. (пет хиляди триста четиридесет и седем лева и шестдесет и осем стотинки), в т.ч. 4068,00 лв. с вкл. ДДС, респ. 3390.00 лв. без ДДС – или по 1130,00 лв., като възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ответника Я. Й. пред касационната инстанция в производството по гр. д. № 4712/2019 г., IV г. о., ГК, както и за предоставената такава в съдебните производства по гр.д. № 594/2016 г. на ДРС, в.гр.д. № 67/2017 г. на КОС, при условията на чл. 38, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г., както и 1279,68 лв. с вкл. ДДС, съотв. 1066,40 лв. без вкл. ДДС, като възнаграждение досежно евентуалната претенция, разгледана в производството по гр.д. №1895/2021 г. на ДРС – 533,20 лв. без ДДС и 639,84 лв. с вкл. ДДС, както и по в.гр.д. № 445/2021 г. на КОС – 533,20 лв. без ДДС и 639,84 с вкл. ДДС.

НАСТОЯЩОТО определение да се счита за неразделна част от Решение № 225/28.11.2022 г., постановено по гражданско дело гр.д. № 20211500500445 от описа на Окръжен съд – Кюстендил за 2021 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването на му страните, пред Върховен касационен съд на Република България, на основание чл.248, ал.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____